

PETROSÉNY és VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Feltételek szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Petrosény teendői.

Petrosény a szervezés küszöbén áll. Nagyon rövid idő választ el attól, hogy mint az állami közigazgatási organizmus egyik autonóm tagolata, saját műszerei által lesz hivatva az önálló politikai községek sorozatába illeszkedve közvetíteni az állami adminisztrációt.

Hogy milyen lesz a községi szervezet a már kész és nemsokára az országgyűlés eléterjesztendő közigazgatási reformjavaslat törvénynyé emelése után, az természetesen — nem tudható még, de a rendszerint jól értesült fővárosi lapok ismertetése szerint a községek részére szélesebb hatáskör s a tisztviselők nagyobb függetlensége van tervezve.

Majd ha a közigazgatás államosítására vonatkozó javaslat közzététetik, ezen kérdéssel érdemileg fogunk foglalkozni. Addig is azonban a legsürgősebb és legfontosabb teendőkről kívánunk említést tenni.

Lapunk számainak vezércikkében megdönthetetlen érvekkel, meggyőző adatokkal

beh bizonyítottuk, hogy Petrosénynek járásbírói székelylyé kell lenni. Közhelyességgel fogadtatott a felvetett s tárgyilagossan vitatott eszme nem csak Petrosényben, hanem a vidéken is széles körben.

Az események hullámai újabb és újabb kérdéseket vetnek felszínre, melyek mellett sokszor elposványosodnak a sokkal aktuálisabb, de az újdonság ingerével már nem bíró eminens kérdések is. Hogy a járásbírói ügyét hasonló sors ne érje, azt ezen egész vidék melegen óhajtván, kíváncsian volna, hogy a célra vezető akciót Petrosény község képviselői közgyűlése kezdeményezze s kebléből egy bizottságot küldjön ki és kérje fel az érdekelt vidék képviselőtestületeit, hogy a községeket saját kiküldötteik által képviseltessék a bizottsághoz, melynek feladata lenne egy memorandumot közös hozzájárulással kidolgozni az érdekelt községek nevében s azok képviselőtestületében egy küldöttség által benyújtani a nagym. m. kir. igazságügyi miniszter urnál s az ügy támogatását, pártolását a legszélesebb körben s befolyásos egyéneknek kieszaközölni.

Rohamosan fejlődő községünk iránt a magas kormány jóakaró érdeklődése kétségbe vonhatlan és soha sem volt idő és alkalmasszerűbb a kérdés, mint most Petrosény község szervezésekor.

Egy elmulasztott alkalom elodázhajta hosszú időre esetleg végleg meghiusíthatja ezen nagy fontosságú ügy sikerét. Nem kis horderejű az adóhivatal idehelyezésének kérdése sem. Tudvalevőleg most Hátszegen van az adóhivatal, hová ezen vidék ezer és ezer ügyben utalva van.

Petrosény Hunyadvármegye legnagyobb szolgabírói járásának székhelye s földrajzi és forgalmi központja. 170.037 kath. holdnyi területén csupán az őslakók száma 18701, de a kőszénbányákban a nagy iparvállalatoknál még hány ezer ember foglalkozik állandóan, kik szintén itteni lakosoknak tekintendők s előforduló ügyeikben a kir. adóhivatalhoz utalva. És ezen óriási területre a sokszor lektüzdhetlen közlekedési nehézségek dacára Hátszegre kénytelen menni annyi ezer ember még pedig:

Kimpolujnyágról 100, H. Urkányból

„PETROSÉNY és VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

A munka.

Hajdan rém voltam én. Velem ijeszték
A vásott gyermeket. Rabszolgá vesztét
Én okozám, midőn korbács hasitá
Nehéz ígám alatt meggyőnyedt testét.

Hajdan rém voltam én. Bár mi nagy s mi sok
Emléke a multnak tornyosul föléd,
Embervér áztatta a pyramisok,
Capitolium s az Alhambra követ.

Ma megváltó vagyok. Egyben s egészben
Világot mozgató erő s hatalom,
A merre járok, nem köny s veríték fakad,
De áldás, jólét és nyugalom.

Nyomokban virágzik béke s szeretet
És nevek boldog s erős népeket,
Kik szabadon és hiven ápolhassák,
Oltórod tüztét, drága szabadság!

Szabados János.

Őszi hangok.

Itt vagyok valahára, távol az emberektől,
itt a rengeteg szélén.

Egy mohos fatörzsnek támasztva fejemet,
pihenek. S olyan jól esik fáradt lelkemnek,
hogy egyedül magam vagyok, — hol nem
zavar senki, semmi. Nézem, nézem a természet
sápadó arczát... őszi kép, rideg valóság
s mégis mennyi igaz költészet...

Az elgyengült falevelek halvány lepellel
borulnak a földre. Amint hullanak lefelé, hogy
tovább szőjék szemfedőjét mindannak, mi a
tavasz és nyár élete, ifjúsága volt: lelkemnek
disharmoniaja — úgy érzem — kezd átalakulni.

Az ágak fejem felett ölelkeznek, a levél
szállingózva hull fejemre, ülembé; lassanként
kezd betemetni egészen.

A szél erősebb, hűvösebb lesz. A száradó
galyak zörgése a patak kimért ütemű locsogása
fáradhatlan játszik bele... a fák felett
elszálló vándor madarak bucsú ígéi s egy elkésett
énekes gyászda — harmonikus egészében —
csodálatos ir a lélek bánatára...

S mintha e zene hangjaiból lassanként
kiválnék egy gyöngéden finom hang s beszélni

kezdené hozzám édesen, biztatóan... Vagy
csak álom, újra álom?... Hallgatom sokáig;
úgy érzem, mintha fülemhez hajolnék, suttogva
melankolikus ábránd-szavával. Szemeimet nem
merem, vagy tán nem is tudom felnyitani;
pedig látni szeretném, ki beszél ez édes hangokon...

Jól tudom, hogy az önös élet kerge-
tett ide az erdők vadonába... Ifjú, nézz
körül, tekintsd e képet, ismerd fel még itt, a
hervadásban is a természet örök harmoniáját.

A biztató szavak fölbátorítanak, felelek reá:

— Oh láthatatlan szellem, mind tudom
ezt, értem szavaidat, — de van szívembe egy
részeecske, mely érintetlen marad mindezekre s
a rideg magány sajtó sebekkel tölti el.

— Mi bánt mégis — mondá, hallgatom.

— Nincs védő paizs lelkemen a rideg
közöny, részvétlenség ellen s ezt nem tudom
elviselni...

— Hallgass meg ifjú, vedd jó tanácsomat,
Eredj, keresd fel sebzett szíved jobbik felét.
Könnyen megtalálod: Editben... keresd az
alkalmat, hogy szívébe láss mélyen s ha fel-

ősi és téli divatárak megérkeztek s leg-
dusabb választékban kaphatók

WEISZ REZSŐ

férfi s női készruha és kelme; fehérnemű, szövött és rövidaru kereskedésében.

Főüzlet: PETROSÉNY Barcsay-féle ház — Fióküzlet: Petrosény Guld J. ház — Lupény Salamon-féle ház.

s F.-Barbatyénból 86, Lupényból 74, Zsil-Macezd-Parosényból 68, Vulkánból 64, Koröjesdről 63, A.-B.-Iszkronyól 60, Petrilláról 58, Livazényból 54, és Petrosényből 51 kilométernyi távolságra kell fáradniuk az érdekelteknek míg Hátszegre érnek. De a Petrosény felé eső községek is távol esnek az adóhivataltól és pedig: Banicza 40, Merisor 33, Krivádia 32 kilométernyire fekszik.

Ezen községeknek geográfiai központja a népesebb járási községekkel közvetlenül határos Petrosény, melyhez az északra és délre fekvő községek 51 kilométerrel közelebb esnek mint Hátszeghez, sőt a Hátszeg irányában eső Banicza Merisor és Krivádia is közelebb vannak Petrosényhez, mint Hátszeghez.

És ha ezen adatok mellett a közlekedés nehézségeit, sokszor elháríthatlan akadályait tekintjük, nem csak az adminisztráció fennhangoztatott főfeladata: a gyorsaság és olcsóság mondható illuzóriusnak, hanem maga az intézmény is megközelíthetetlennek bizonyul.

Közüintézményeink áldásaiban való részvételhez az állampolgárok mindegyikének egyformán joga van, de hogy az adóhivatal elhelyezése ezen princípiumot mennyire megcáfolja arra nézve vármelegyünk megdönthetetlen bizonyítékot szolgáltat:

A petrosényi járásból 80—100 kilométernyi átlagos távolságra kénytelen a község előforduló ügyeiben az illetékes kir. adóhivatalhoz vándorolni. És emellett azon körülményt tekintve, hogy a kir. adóhivatal ügyforgalmának kétharmad részét a petrosényi járás szolgáltatja; lehetetlen megütközés nélkül taglanni azon önként felmerülő kérdést, hogy jogállamban és a fennhangoztatott egyenlőség korszakában élünk-e, vagy talán nem is vagyunk az édes magyar hazának olyan gyermekei,

nyitva áll előtted lelki nagysága, az a tiszta, ártatlan gyönyör, mi feléd vonja: mindez begyógyítja a sebet...

Aztán mintha szemeimet felnyitnám, hadd lássam, kivel beszéltem. Hiába, — senkit sem látok, de a tanács fülemben cseng most is... különös, de követni fogom.

Haza felé indulok. S a míg megyek a kanyargó ösvényen, hol minden virág, fűszál jóbarátként nevet felém: szándékom tisztán áll előttem.

Edtől vagyok. Ott ül hinta-széken, ő a női ideál képe. A mint feltekint a felette ülkező déli növények lombjai alól s meglát, mintha zavarba jönne — szokatlan látogatásom miatt.

... Olvasni szeretnék szemeiből, kiolvasni a még fel sem adott kérdésekre és kérésekre a feleletet.

Ő megszólal. Aggódva kérde, hogy mi bánt, — mert szemeiből látja — az a fáj-

kik a kormányzat atyáskodó gondoskodására igényt tartanánk.

Ugyanazon alkalommal, midőn az érdekelte községek képviselője a járásbírói székhely ügyében fogantatja a minden esetre célravezető intézkedéseket, működési körébe vonhatja az adóhivatali székhely kérdését is, mely nemcsak Petrosényre, hanem messzeterjedő vidékére, az egész Zsilvölgyre nézve fontos és mielőbbi kielégítést igénylő érdeket képez.

Gróf Majláth Gusztáv erdélyi püspök.

Pár hét előtt közöttünk időzött, hivat a bérmasz szentségében részesítő s ígérete szerint karácsonykor ismét eljövend Magyarország legfiatalabb főpapa; Majláth Gusztáv Károly gróf, kinek életrajzi adatai bizonyára érdeklik az olvasó közönséget.

Majláth Gusztáv Károly gróf, rövid ideig tartott segédpüspökség után Erdély püspöke.

Majláth Gusztáv gróf kinevezését püspökké az teszi különösebb érdekességüvé, hogy azon tösgyökeres magyar főúri családok egyikéből származik, amelynek szülőttei közül a régi időkben több kiváló magyar főpap került ki. Hajdan a papi pálya annál inkább vonzotta a főúri ifjakat, mert a főpapi méltósággal diplomatai, sőt katonai hivatás is párosult. A főpapok panczélt öltve és kardot fogva személyesen vezették a csatákba saját fegyveres bandériumaikat. Ma a főpapság egyházkörmányzó feladatai mellett csak a törvényhozás terén élvez közjogi természetű méltóságot, mint a főrendiháznak egyik kiegészítő része. Ezért mostanában csaknem ritkaság, ha vagyonos és tekintélyes főúri családok fia papi pályára adják magukat.

Majláth Gusztáv gróf abból a Majláth-családból származik, mely az Árpád-urak idejéből Ákos kun vezértől vezeti le családfáját, s a mely történelmünkben sok nevezetes emberrel szerepelt. Az újonnan kinevezett püspök a szomorú véget ért Majláth György országbírónak hetedik gyermeke. Egyik nővére Etelka, Pallavicini Ede őrgróf felesége; másik nővére Sarolta, a királyné volt udvarhölgye, Hohenlohe hercegné. A többi mind fitestvér,

dalmas fény mondja neki — hogy bánatom van.

Ő adta meg az alkalmat, hogy nyílt legyek. Eléadom, amint van. S miként a lánczszem, fűzöm gondolataimat: a jelenet, az álom, a tanács, aztán a cél, mi ide hozott, egymásután következnek.

Szóval feltárom egész valómat; Edit elérékenyül s mintha két harmategepp boritná be azokat a szemeket, ragyog, hogy csillogása öljön vagy új életet adjon számomra.

Remélni kezdek. Mintha már feltaláltam volna a gyógy-irt... megfogom kezét, ő nem vonja el. sőt mintha a lázas érintésre remegni kezdene. Árczát biztató rózsaszínnel festi át az öröm s én szótlan, elkábulva állok ott. Szólni szeretnék; nem tudok. Bebizonyítani akarnám, hogy méltó leszek szeretetére; az elfogódott öröm láza mozdulatlaná tesz.

Aztán mintha hatalmas szélroham rezgetné meg az ablakokat — fölriadok...

Ismét egyedül... ott, a fatörzsnél, sárgult levelek között. A lépihenő őszi nap a

a kik közül a legidősebb György, néhány évig Esztergom megye főispánja volt, ma birtokán, a pozsonymegyei Zavarón él.

A Majláth-családnak, melyet Bonfin Majláthnak, Turóczy Mojnótnak nevez, székhelyi előnével bíró ága a XVII. századból ered. Egyik ág II. József alatt a grófi méltóságra emelkedett. Az országbíró nem ebből az ágból való volt. Utódai ma már a királytól grófi címet nyertek.

Majláth Gusztáv gróf 1864. szeptember 24-én született Bakóczán, Baranyamegyében. Szülei: a volt országbíró és ennek a ma is élő neje, Prandau báróné, fiuk neveltetéséről akképen intézkedtek, hogy az elemi és középiskolákat otthon végezze, Döbrössy Alajosnak a pécsi püspöki tanítóképző jelenlegi igazgatójának vezetésével. Gimnasiunai tanulmányainak befejeztével az érettségi vizsgálatot a budapesti II. kerületi főgimnasiunumban tette le. Ezután jogi tanulmányokkal foglalkozott a strassburgi egyetemen, hol két évet töltött. Ekkor következett be atyjának borzasztó halála s ez annyira hatott rá, hogy a világi tanulmányokkal felhagyva, a papi pályára lépett. A theológiát Bécsben végezte a Pazmaneumban. Pappá 1887. október 7-én szentelte fel. Simor bíboros hercegprímás, Gyöngyösködő egészségi állapota miatt, ekkor hosszabb időre szabadságot kért s enyhébb éghajlat alá ment tüdőni, de már egy esztendő múlva tanfelügyelő lett az esztergomi papnöveldében, a hol tisztelettel és szeretettel környezték a jószágáról ismeretes főúri papot. 1895-ben Vaszary hercegprímás komáromi helyettes plébánosnak nevezte ki.

Komáromban, hol két évet töltött, teljesen megnyerte hívei szeretetét és tiszteletét. Jótékonyága rendkívüli volt. Küszöbét, szükkölködő segítség, vigasztalás nélkül át nem lépte, sőt gyakran maga kereste föl a szegényeket, szenvedőket, hogy segítségükre lehessen.

Szive jószágának szép bizonyossága az a jellemző eset, mely Komáromban történt vele. Egy szegény koldusasszony kéregetve kopogtatott ajtaján. A grófi pap meglátván, hogy a szegény asszony egy rongyokba takargatott gyermeket tart ölében, gazdag adományon kívül oda adta neki a legszebb selyem takaróját is, hogy a didergő gyermeket abba göngyölje be a hideg ellen... Hogy a társadalmat is men-

megrikkult lombhálón átszűrni a csillogó, de erőten sugarait, melyek mintha játékot üznének a hulló levelek... álom volt, sivar ébredés utána.

S mégis megnyugszik a fáradt lélek — habárcsak pillanatra, ha álomképek is válalják el a közvetítő szerepet — a megzavart lelki egyensúlyt visszaállításhoz.

A seb most is sajog s fájni is fog nagyon sokáig — de ez a kedves álom át meg átszövi a fájdalmat az ártatlan öröm vigasztaló szálaival...

S olyan édes a szívnek ez a bánata, — s míg kábultan haladok a mező pázsitos útján a lemondás megnyugtató balsamesepjével, tölt el;... az álomra gondolok s mosolyogva ezen is, magamon is — nyugodtabban térek haza felé...

Bucsy István

nél jobban belevonja a jótékonyág gyakorlásába megalakította a Szent Vincez társulatot.

Mintegy 100.000 forin mehet az az összeg, a mit Majláth gróf Komáromban töltött ideje alatt egyházi és jótékony czélokra áldozott; csak maga az a díszes iskola-épület, a melyet a hitközség régi iskolája helyett építtetett, közel 40.000 forintba került.

Az új püspöknek kinevezetésekor tett szép nyilatkozatát jegyezték föl:

„Nem keresem soha a kitüntetéseket; oda megyek a hova az Isten akarata li. Egy a vágyam, hogy ott, a hová rendel, helyt álljak a egyházamnak és hazámnak minden minden erőmmel, legjobb meggyőződéseim szerint hasznára munkálkodhassam.”

Erdély a legterhesebb püspöki megyék egyike. Haynald örökébe lépett püspöktől a magyar közvélemény sokat vár. Adja Isten, hogy a hozzáfűződő remények az egyház és haza javára mind teljesebbé menjenek!

Éljen az egyháznak és hazának!...

UJDONSÁGOK.

Halottak napján. A békeesség csendes otthona a temető, megnépesült Mindenszentek estéjén. Ezer és ezer apró fény világa derengett a megkoszorúzott sírhantok fölött, hol Huszár Béla római kath. lelkész alkonyat előtt a magasztos ünnephez illő oly megható egyházi beszédet mondott, hogy az ezernyi sokaság között, szem könnytelenül nem maradt.

Akít a vonat elgázolt. Az a szerencsétlen ember, kire vonatkozólag annak idején közöltük, hogy Baniczán a vonat elgázolta, illetőleg, hogy öngyilkossági szándékból a mellette elrobogott vonat kerekéi közé vetette magát s személyazonossága nem volt megállapítható, nemcsak minden valószínűség szerint, hanem egész határozottan Lórenz Ferencz petrosényi géplakatos volt, kinek önszerencsétlen holttestét a szerencsétlenség színhelyén, a vasúti töltés mellett temették el a vizsgálat megejtése után. A jeltelen sirt legközelebb felfogják ásní. Az elhaltak rokonai és özvegye sürgős kérelmet adtak be a puji kir. járásbíróshoz, hogy exhumáltassa a hullát addig, míg az ismertető jelekből a személyazonosság megállapítható s hogy felismerés esetén tisztességesen eltemetessék a holttestet. Az ekként folyamatban teendő eljárás kiindulásul szolgál — esetleg — egy szenzációs büntető vizsgálat, melyről a vizsgálat érdekében többet nem közölhetünk. De már azért is nagyfontosságú a hulla agnoszcálása, hogy megállapíthatassék, vajjon Lórenz Ferencz özvegye-e vagy nem s hagyaték is lévén, annak beszavatolása a haláleset felvétele nélkül nem eszközölhető.

Halálozás. Korán nyílt meg a rideg sír homálya. Sajtos János köztisztelőben álló polgártársunk 14 éves viruló leánya Sajtos Katinka előtt, kit nagyszámú közönség s a helybeli első cigány zenekar gyász-indulókat előadva f. hó 4-én délután kísért örök nyugalomra.

Kövek a sínek között. A Salgótarjáni Köszénbánya Részv. Társaság Csima felé vezető ipar-vaspályájára nyugalomból a vonatvezető bosszantására 2—3 méter mázsás köveket gördítettek Burgya Tanászie, Burgya Dumitru és Zsura Dumitru petrillai lakosok. A mozdonyvezető a kanyarulatnál a köveket észrevette, de a gyorsan haladó vonat már

nem bírta megállítani s a gép beleütközött a felhalmozott kövekbe és megrongálódott hat kocsival együtt. A mozdonyvezető ébersége s ügyességének köszönhető, hogy ember élet nem esett áldozatul. A tetteseket a csendőrség kipuhatolta s bejelentette a fenytő bíróságnak, hol bizonyára elveszik a kedvüket az ilyen veszélyes csínyektől.

Tűz eset. Felügyelet nélkül hagyott gyermekek sokszor nagy szerencsétlenségnek voltak már okozói. Legutóbb Gábor Petru ponori lakos 4—5 éves fia gyufával játszadozott apja kalangyái között a gyúlékony száraz anyag tüzet fogott az eldobált égő gyufától s oly gyorsan terjedt a tűz, hogy a kis gyermeket is alig tudták a szülők kimenteni a lángok közül 12 kalangya rovi és 5 kalangya zab, Gábor Petrunak ez évi összes termése elégett. Semmi sem volt a tűz ellen biztosítva.

Felfogott bitang jóságok. A petrosényi—lupényi vonalszakaszon Csizmas sodronypálya-ór 4 drb. lovat fogott fel s átadta azokat a községi előjárásának. A tulajdonosok Belyán Juon és Prodán Dán személyében kipuhatoltatták s leaikk kiadattak nekik. Ámde nincsen az ügy befejezve, mert az eset bejelentetvén a szolgabírói hivatalhoz a lovak tulajdonosai szigorúan megfogták büntettetni annál is inkább, mert igen gyakran előfordul, hogy az őrizetlenül hagyott hasznos házi állatok elgázoltatnak, sőt a tulajdonosok gondatlansága miatt a vasúti közlekedés biztonsága is veszélyeztetik.

Lövöldöző cigány-legény. Makian Vencze kornyedsi cigány suhancz nagy gyönyörűségét találta abban, hogy éjjelenként revolver lövések zajával ijesztgette a lakosokat. Az arra portyázó csendőrök azonban nem respektálták ezt a veszélyes kedvtöltést és a revolvért elkobozták az esetet pedig bejelentették a szolgabírói hivatalnak.

Ruszan Péter petrosényi kocsis a főutczán a hetivásáros nép között sebesen hajtván, Derony Annát és Fenyi Dumitrut elgázolta, kik súlyosan sőt életveszélyesen megsérültek. Az eset feljelentetett a rendőrhatalásnak, hol sebes hajtásért és a büntető bíróságnak, hol súlyos testi sértésért fog Ruszan felelősségre vonatni.

A lupényi betörők. Csillagos, csendes éj volt. Az új hold is már régen lenyugodott. Oly néma nyugalom volt mindenütt, amilyen Lupényben egy év alatt legalább is 365 este szokott lenni. Az Urikány-Zsilvölgyi Köszénbánya Társulat villamos lámpái nappali fényességgel világítják be az egy sor házból álló főutczát, hol a kereskedések egymást érik. Az utczán egy élőlény sem járkal — mint rendesen. A kutyáknak sincs kit megugatni, azok is alszanak. Lupényben falu rozsa sincsen. Minden üzlet, minden kapu ajtaja be van zárva. Egy emberi alak mégis kibontakozik a távol lenge ködéből s végig haladva a házak előtt, a Weisz Rezső kereskedése ajtajának kulcslyukán kisugárzó világosság szemébe ötlök. A szokatlan és érthetetlen eset feltűnik neki, benéz a kulcslyukon s látja, hogy a lámpa égbent. Hallgatódzik s érthetetlen halk hangok hatnak fülebe, de a késkeny nyíláson át nem láthat senkit. Egy ideig még figyel s a sutogó hangok, majd a pénz esőrpöplés zaja mindinkább megerősítik ama foltvést, hogy rablók vannak az üzletben. Lábujhegyen fut az egyik, majd a másik szomszéd ablakához, felkölti a szomszédokat s felhívja őket, hogy felfegyverkezve jöjjenek elfogni a rablókat. Néhány

perez múlva 7—8 férfi fejszével, ásóval, doronggal, puskával s revolverrel felfegyverkezve csatarendben sorakozott az utczán s miután a Weisz Rezső kereskedésével szemben lévő pályaudvar melletti árokban lehúzódva hadállást foglaltak, elkezdtek tanácskozni a megindítandó akció fölött, végre a megbeszéléshez képest elkezdtek lövöldözni a levegőbe. A rablók kesszas várakozás után sem mertek kijönni s menekülni. Végre megváltoztatták a hadállást s egyenkint a kereskedés ajtaja mellett a ház falához lopózkodtak s elkezdtek döngetni az ajtót. Itt már az ásó és a fejsze vitte a főszerepet. Belülről semmi nesz.

— Adjátok meg magatokat, kiáltja az egyik szomszéd, — innen úgy se menekülhetek, mert mi felfegyverkezve és sokan vagyunk.

Ugy van, mi sokan vagyunk s felvagyunk fegyverkezve, kiálták a többi szomszédok mintegy önmagukat bátorítva, végre megszólalt bent egy ismeretlen, remegő hang s könyörgő, hogy ne bántsák. A könyörgő hangra neki bátorodtak a szomszédok s bekiáltottak, hogy befeszítik az ajtót, ha a rabló ki nem nyitja.

— Nem vagyok én rabló...

— Hát nem rabló az, aki más kereskedésébe éjnek idején betör s a fiókból kiszedi a pénzt...

— Kérem szépen az urak akarnak engem kirabolni s ezért akarják rám törni az ajtót.

— Hát ki van odabent?

— Én vagyok Weisz Rezső a tulajdonos. Hát odakint kihez legyen szerencsém?

— Mi meg szomszédjai vagyunk.

A kölesönös rémleltből felocsudva megismerték egymást a szomszédok s kölesönösen bámulták egymás bátorságát.

Elgázolás. Denesisor Jánosné m. livádai lakosnő őrizetlenül hagyott ökre a vasúti vágányok között kóborolt s a vonat Pujnál elgázolta. A mozdonyvezető akkor vette észre a kanyarulatnál kóborló ökröt, midőn a vonatot már megállítani nem lehetett. A tulajdonos kára 100 firt s azon kívül meg is fog büntettetni. Az eféle elgázolás igen gyakori s a jóság-tulajdonosok szigorúan büntettetnek még sem okulnak.

Kalabriász közben. Három kedélyes ur ül együtt az Olvasóköriben és kalábért játszanak.

Egy rekontras parthienál az egyik partner, aki zöldre vette föl, de vörös a haja, szörnyen gondolkozik, hogy mit játszik ki.

A másik partner türelmetlenkedik:

— Tessék hát kijátszani! No mit játszik ki?

Az a bizonyos ur, aki zöldre vett föl, de vörös hajjal rendelkezik, némán fejére mutat.

— Beszéljen világosan — szól a harmadik izgalommal — vöröset játszik ki, vagy a tököst?

A közigazgatás és igazságszolgáltatás terén foglalkozókat bizonyára érdekli, hogy szolgabíróságunk ambiziozus hivatalnokai Vassi János okl. jegyző, 1867-től 1897. év végséig terjedő időről a megjelent ministeri rendeletek betűrendben összeállított mutatóját kiadja. A terjedelmes és nagy gonddal szerkesztett mű jövő évi február húban fog megjelenni s tiszta jövedelme jótékony czélra fog fordíthatni. Az előfizetési felhívás a napokban küldetik szét.

Ároniádák Multkori tudósítással akaratom ellenére megbántottam az én kedves kollegámat, hát most ezért bocsánatot kérek, bár nem tudom, hogy sértést követtem volna el ő ellene, vagy bárki ellen. Ugy-e gavallér vagyok?

A napokban a Barcsay-féle vendéglő előtt vigyáztam a rendre s egyszer csak kétségbeesett segélykiáltást hallok:

„Megölök a fiamat! A fiamat, ... a fiamat, nem hagyom. Segítség!”

Ember élet forog veszélyben, gondolám s rohantam a vendéglőbe. Akkor vettem észre, hogy egy derék szőrtelenítő köztisztasági helynévész vigkedélyű társaságot mulattat a Hunyady László operával. Szégyeltem, hogy elhagytam magamat bolondíttatni, de hát olyan jól adta elő az áriát, hogy én is majd kétségbe estem. Hej, csak szép is az, ha valaki valámit tud. Magamról tapasztalom.

Hát még mikor a mohácsi vészt énekelte. Olyant meg már csakugyan nem pipáltam: „Gyűnnék a katonák, a katonák, ... a katonák” ...

Kár, hogy az újság nem énekel s az olvasó közönség nem gyönyörködhet az áriában. Nekem 3 pohár sört fizetett a majszter, amiért tízszer végig hallgattam hogy: „Gyűnnék a katonák, ... a katonák, ... katonák.” Ezt még senki se tudta Petrosényben megtanulni, — nem is tuggyá.

De más is feltűnt nekem ott a Barcsay-féle vendéglőben. Betekintek a konyhába — mert hát nekem mindenüvé be kell tekinteni — ez a hivatalom. Meglátom ott a szakácsnét bent forgolódni. Tisztességes, jó fizetőmánya volna mondok, de kár, hogy a mejje le van csúszva s aztán, meg hogy rövid haját, meg férfi ruhát visel.

Hiszen az az új vendéglős, világosít fel a szomszédom, iszonyú hahotára fakadva. Ujból megröstelltem magamat.

Egymásután kétszer így felsűlni ez az én rendőri tévedéseim krónikájában nem fordult elő.

Egy vidéki turista járkált a főútcán és egy improvizált szuszter inas elébe állt s kérde tőle: Nem tetszenék kérem nekem megmondani, hogy miért megy jobbra az ökör, ha azt mondják neki, hogy hajsz s miért megy balra ha azt mondják, hogy cseló?

— Tudja, vagy nem tudja?

— Nem tudom.

Pedig azt minden ökör tudja, mondá a betyár kölyök s usgye — elszaladt.

Az a vidéki ur egy koronát adott nekem, hogy adjam annak a szuszter inasnak, aki így megröfalta. Jelentkezzék nálam az érdekelt fél s igazolja magát.

Az ígért verset most fábrikálom a legközelebbi számba beküldöm, mert amit én megígérek, annak eleget is teszek minden

Aron.

Nyilttér.')

Tek. Szerkesztő Ur!

Gondolom nem én vagyok az első, kivel magas hatalmát az a m. á. v. hivatalnok ur éreztetni akarta, a ki a teherárú feladási pénztárnál alkalmazva van.

A napokban bizonyos szállítmány feladása végett utalva voltam a pénztárhoz menni s látván, hogy Mendlich úr szállító levelek rovatolásával van elfoglalva, egy ideig vártam s bár látta, hogy ott vagyok észrevenni nem akart. Illedelmesen kértem, hogy végezzen velem, minthogy dolgom sietős; arra válasza az alkalmazható leg-hivatalosabb hangon következő volt: „Tessék várni, ha nem; tessék a főnök urnál panaszt emelni.” Püff! mint a ki teljesen biztos és nyugodt az esetleges következményekkel szembe!

Ha láttam volna, hogy korábban jött felekkel van dolga nem is reflektálok arra, hogy velem végezzen előbb.

Nézetem szerint az én ügyemet lett volna illendő előbb elvégezni, mert mint

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

fent megjegyeztem csupán rovatolással volt elfoglalva, mit egy pár perczre elhalaszthatott volna, de ezt jogosan elvárhatják a felek, hogy udvariasabb hangon várakoztassák meg őket.

Mint igaz ember-barát figyelmeztetni óhajtom a n. é. közönséget, hogy ügyeket a feladó pénztárnál olyankor intézzék el a mikor teljes meggyőződést szereztek maguknak arról, hogy a pénztárnok urnak jó napja van s nem igyekszik velünk a főnök urhoz felesleges utat tétetni

Végül nem vagyok hivatta nevezett urnak tanácsokkal szolgálni, mindazonáltal megengedem magamnak őt figyelmeztetni, hogy még egy kis póttanfolyam reá férne a hol legalább annyit megtanulna, hogy nem a közönség van ő érte, hanem ő van a közönség érdekében alkalmazva.

Petrosény, 1897. november 5.

Weisz Ignác.

Hunyadvármegye Közkórháza Déván.

1576—897. sz.

Versenytárgyalási hirdetés.

Hunyadvármegye dévai közkórháza 1898. évi szükségletei biztosítására a verseny tárgyalás ezennel kiíratik és a zárt írásbeli ajánlatok benyújtására 1897. évi november hó 20. napjának d. u. 3 órája tüzetik ki; amidőn is az ajánlatok bizottsági megnyitása a kórház igazgatói irodában meg fog történni.

A külön beadandó egyes zárt ajánlatok tárgyai a következők:

I. Ágy- és fehérneműek szállítása. Kikiáltási ára 1848 frt. óvadék 180 frt készpénzben.

II. Irodai és egyéb szükségletei. Kikiáltási ára 1591 frt 80 kr., óvadék 160 frt készpénzben.

Minden zárt ajánlat, a fent kiírt óvadékon kívül az ajánlott százalékot betű és számmal kiírva, ezen kívül vállalkozó azon nyilatkozatát kell hogy tartalmazza, mely szerint vállalkozó az árlejtési és szerződési feltételeket teljesen ismerve, magát azoknak aláveti.

Az árlejtés és szállítási feltételek mai naptól fogva a kórház gondnoki irodában megtekinthetők.

Déva, 1897. november 1.

Az igazgatóság.

Értesítés.

Az alulírott igazgatóság becses tudomására hozza az érdekelteknek, hogy a „Petrosény és Vidéke Hitelszövetkezet” az 1896. évi augusztus hó 26-án meg-

tartott alakuló közgyűlésben elfogadott alapszabályok alapján f. é. okt. hó 16-án ujból alakult és a részvényjegyek jegyzése és befizetésére nézve működését f. é. november hó 1-én megkezdte.

Hivatalos órák: Vasárnap d. e. 10 órától 12 óráig — hétfőn, csütörtökön és szombaton d. u. 5—7 óráig.

Hivatalos helyisége az ipartestületi iroda. (Petrosényben Barcsay-féle szálloda I. em. 8. ajtó.)

Az igazgatóság.

Ház eladás.

Petrosényben a főúton levő, szilárd anyagból épült és teljesen jó karban lévő; Brendusa örökösökre telekkönyvezett és tulajdonukat képező utcái egy bolt és egy korcsmajoggal üzlethelyiség, két lakszoba, egy háromrészes nagy raktár, két részű kocsi-szín, valamint az ezekkel egy udvaron levő de különálló egy szoba, konyha, kamara és istállóból álló belső-ség a hozzá tartozó terjedelmes kerttel örököron eladó.

Értekezetheti: Dr. Körösy János ügyvédnél Hátszegen.

Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy a Barcsay-féle szállodát s vendéglőt herbevettem és a mai kor igényeinek megfelelőleg berendeztem.

Izletes ételek és italok kiszolgálásával igyekszem a n. é. közönség pártolását kiérdemelni.

A házakhoz megrendelt ételeket a legolcsóbban kihordatom s elfogadok egész napi étkezésre abonenseket a legjutányosabban.

Villásreggelire is mindig friss, olesó és jó étkekkel szolgálhatok.

Az általam bérben birt vendéglőben több szobát butorozva igen jutányos áron havi, vagy hosszabb időre bérbe adok.

Legfőbb törekvésem leendő a kegyes pártolást megszerezni és megtartani.

Számos látogatást kér

Petrosény, 1897. november 1.

Stubits József,
vendéglős.